

อำนาจาธิธรรมแห่งวัดพุทธธรรม

อาตมาได้รับจดหมายนิมนต์จากท่านพระวรศักดิ์ วรรณโม ให้ไปช่วยงานศาสนกิจวัดพุทธธรรมเมืองวิลโลบรุก มลรัฐอิลลินอยส์แล้ว ได้เดินทางไปช่วยศาสนกิจตามที่ท่านนิมนต์ในวันศุกร์ที่ 28 มกราคม 2554 โดยมีพระครูสิทธิธรรมวิเทศ์ กรรมการอำนวยการ สมัชชาสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทยในอเมริกาและเจ้าอาวาสวัดอ้อมมยตา เมือง วูดคลิวิลล์ มลรัฐอิลลินอยส์ ถวายตัวเครื่องบินในการเดินทางและร่วมเดินทาง ไปส่งและแนะนำให้รู้จักกับญาติโยมชาววัดพุทธธรรมด้วยตัวท่านเอง ต้องขอขอบคุณในไมตรีของท่านไว้ ณ โอกาสนี้

วันที่พวกเราเดินทางไปถึงสนามบิน โอแฮ แล้วเดินทางออกจากสนามบินมุ่งไปสู่วัดพุทธธรรม นั้นมองไปทางไหนก็เห็นแต่หิมะขาวโพลนและดูเหมือนว่าสองสามวันต่อมาหิมะจะตกหนักลงทุกวัน จนกระทั่งได้เจอพายุหิมะอย่างหนักที่กระหน่ำลงมาในมลรัฐอิลลินอยและมลรัฐใกล้เคียงอย่างรุนแรงเป็นประวัติศาสตร์ ในเวลาดังกล่าวหิมะตกท่วมถนนหนทางจน การจราจรติดขัดบ้างก็ต้องทิ้งรถให้จมหิมะอยู่กลางถนนจนพายุหิมะผ่านไปแล้วค่อยกลับมาขุดรถที่หลัง ชีวิตธรรมสัญจรของอาตมาต้องเดินทางผ่านหิมะไปตามที่ต่างๆ จากแฟร์แบงค์ถึงอิลลินอยส์ร่วมเจ็ดเดือนเต็มๆ ได้ประจักษ์แจ้งรสชาติของการอยู่ในเมืองที่หิมะท่วมถนนกันเป็นสอกเป็นวานับเวลาเป็นเดือนๆ ได้เป็นอย่างดี ชีวิตที่ต้องตกอยู่ในสภาพอากาศอย่างนี้นานๆ หากสภาพจิตไม่ได้ผ่านการฝึกภาวนามาบ้างก็ต้องยอมรับว่าหนาวเหน็บทั้งกายและใจไม่มีผิดทีเดียว แต่ถ้าได้ฝึกภาวนามาบ้างต้องบอกว่าการทำภาวนาในบรรยากาศที่หนาวเหน็บที่แควดล้อมไปด้วยหิมะขาวโพลน เป็นการภาวนาที่สงบนิ่งดังได้จริงๆ

เดือนกุมภาพันธ์เป็นเดือนที่หิมะตกอย่างหนักแทบไม่เว้นแต่ละวัน พออย่างเข้าเดือนมีนาคม อากาศค่อยๆ อุ่นขึ้น แต่กระนั้นก็ตามหิมะก็ยังตกลงมาบ่อยๆ ไม่ขาดสายเสียทีเดียว ขณะที่รัฐ

อื่นๆ ประชาชนได้ฉลองฤดูกาลใบไม้ผลิด้วยการพากันเดินชมความงามของดอกไม้ที่พากันผลิบานพร้อมๆ กันเป็นบริเวณกว้างขวางสุดลูกหูลูกตาในวันที่ 23 มีนาคม 2554 ที่เป็นวันเริ่มสัปดาห์แห่งการหยุดประจำฤดูใบไม้ผลิ แต่เมืองวิลโลบรุคยังมีหิมะเกาะตามต้นไม้และปกคลุมบริเวณพื้นที่ต่างๆ ชาวโพลนไปหมด ไม่มีที่ท่าว่า ต้นไม้ต้นไหนจะปล่อยให้ใบหรือดอกผลิออกมาชมหิมะได้เลย ความฉลาดของธรรมชาติอย่างหนึ่งคือเมื่อเห็นว่าจะดำรงชีวิตอยู่ไม่ได้ในสภาพใดก็ไม่ฝืน แต่จะเก็บพลังไว้ใช้งานในเวลาที่เหมาะสม และเกิดประโยชน์จริงๆ อากาศอุ่นขึ้นตามลำดับ ก่อนที่หิมะจะลาไปจริงๆ ฝนตกแทบทุกวัน มากบ้างน้อยบ้าง บ้านเมืองในแถบนี้จึงต้องเผชิญหน้ากับปัญหาน้ำท่วมที่มาจากฝนตกติดต่อกันหลายวันและหิมะละลาย ทำให้น้ำป่าไหลหลากสูงมากกว่าปกติ ไหลบ่าเข้าท่วมบ้านเรือนของประชาชนที่อยู่บริเวณแม่น้ำใหญ่ๆ เช่น มิสซิสซิปปีอย่างหนัก กล่าวกันว่า ปีนี้ภัยน้ำท่วมบริเวณที่น้ำป่าเอ่อท่วมถึงสูงกว่าทุกปี เมื่อฝนซาพายุทอนาร์โด้ก็มาเยือนอีกสองสามระลอกในบริเวณมรัฐอิลินอยส์บางส่วน มิซซูรี โอคลาโฮมา แคนซัสก็ แทนเนทซ์ จอร์เจีย มีผู้คนบาดเจ็บและล้มตายหลายร้อยคน หลายคนบ่นกันว่าภัยธรรมชาติปีนี้โหดจริงๆ

พออย่างเข้าเดินพฤษภาคมนั้นแหละจึงกล่าวได้ว่าชาววัดพุทธธรรม เมืองวิลโลบรุคจึงได้พบ

กับฤดูใบไม้ผลิจริงๆ เริ่มตั้งแต่พื้นดินตามบริเวณสนามหญ้าจะเปลี่ยนจากชาวโพลนที่ปกคลุมด้วยหิมะหนาๆ มาเป็นสีเขียวข่มที่ปกคลุมด้วยหญ้าเขียวๆ แทน ความอบอุ่นจากแสงอาทิตย์ที่สาดส่องมายังพื้นโลก

ติดต่อกันหลายชั่วโมงเป็นเวลาครึ่งวันหรือตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงเย็น กลางวันจะยาวขึ้น ดวงอาทิตย์จะขึ้นเร็วและตกช้าเป็นสัญญาณชัดเจนว่า ฤดูใบไม้ผลิในทางปฏิบัติมาแล้วอย่างแน่นอน ที่ใช้คำว่าฤดูใบไม้ผลิในทางปฏิบัติเพราะว่าทั่วบริเวณวัดพุทธธรรมจะเห็นต้นไม้หลายๆ ต้นออกดอกสีขาวบ้าง เหลืองบ้าง ชมพูบ้างบานสะพรั่ง ดอกทิวลิปสีต่างๆ ที่คุณสถาพร อุบาสกชาววัดพุทธธรรมที่รักการปลูกต้นไม้และการตัดหญ้าเป็นชีวิตจิตใจได้ปลูกหว่าเอาไว้ตั้งแต่ก่อนหิมะจะตก นั้น

คือเวลาหกเดือนผ่านมาน้อยๆ พอถึงฤดูใบไม้ผลิ ต้นทิวลิปเหล่านี้จะเติบโตสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นดอกสีต่างๆ บานสะพรั่งไปทั่วบริเวณที่ปลูกไว้ ภารกิจอันยิ่งใหญ่ของคน

รักสนามหญ้าหรือของบ้านหรือวัดที่มีสถานที่กว้างขวางใหญ่โตหลังฤดูใบไม้ผลิก็คือการตัดหญ้าที่เจริญเติบโตอย่างรวดเร็วสัปดาห์ละสิบทีเดียวน หากต้องการให้ตัดหญ้าสั้นๆ ได้ง่ายๆ และจัดสถานที่สนามหญ้าให้ดูดีเสมอ

ต้นเสมอปลายต้องตัดหญ้าทุกสัปดาห์ ที่วัดพุทธธรรมคุณสถาพร ชอบตัดหญ้า ปลูกดอกไม้ ต้นไม้ทั้งประเภทไม้ประดับและไม้รับประทานได้ ส่วนคุณบัณฑิตโปรดปรานการตัดหญ้าและการฟังปาฐกถาธรรมะเป็นที่สุดที่เรียกว่าโปรดปรานเป็นที่สุด ก็คือวันอาทิตย์จะมาวัดแต่เช้าตรู่ จอดรถยนต์ไว้ในลานจอดแล้วก็กระโดดขึ้นรถตัดหญ้าตะลุยตัดหญ้าทุกหนทุกแห่งที่เห็นว่าหญ้าขึ้นสูงแล้ว ทั้งคุณสถาพรและคุณบัณฑิตจะตัดหญ้ากันไปจนถึงเวลาทำบุญตักบาตรแล้วก็จะหยุดงานตัดหญ้ามาร่วมบุญกับพี่น้องชาวพุทธธรรมที่ทยอยกันมาตามความสะดวก เมื่อทำบุญตักบาตรถวายสังฆทาน ถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์เสร็จแล้ว ก็ร่วมกันรับประทานอาหารท่ามกลางบรรยากาศที่อบอุ่นและอบอวลไปด้วยมิตรภาพ

คุณบัณฑิตจะเป็นอุบาสกท่านแรกที่นั่งในพระอุโบสถเตรียมสถานที่ฟังธรรม เตรียมตัวฟังธรรม คุณโยมสมบุญจะเป็นอุบาสิกาอีกท่านหนึ่งที่จะมาปักหลักในอุโบสถเวลาบ่ายโมงตรง สองท่านนี้จะเป็นผู้เฝ้าธรรมอย่างมาก เพราะเมื่อฟังธรรมเสร็จแล้วจะตั้งคำถามเพื่อสร้างหัวข้อการแสดงธรรมเพื่อวันอาทิตย์ต่อไป ญาติโยมอื่นๆ ก็มีความสนใจตามอัธยาศัยตามความสะดวกของเวลาและเหตุปัจจัยอื่นๆ แต่ที่ยกย่องอุบาสกและอุบาสิกาสองท่านนี้ขึ้นมากล่าวถึงเพราะมีความสนใจเป็นพิเศษจริงๆ ไม่ว่าจะหิมะจะตก ฝนจะตก แดดจะออก ดอกไม้จะบานหรือจะเหี่ยว ตลอดเวลาสี่เดือนที่ได้แสดงธรรมในวันอาทิตย์สองท่านนี้ไม่เคยขาด จึงต้องของขึ้นชม เพราะการฟังธรรมที่ไหนก็ตามจะเกิดขึ้นได้ ต้องมีคนฟังอย่างน้อยหนึ่งคนขึ้นไป หากไม่มีใครปักหลักฟังธรรมกัน

อย่างจริงจังพระสงฆ์แม้จะเชี่ยวชาญในการแสดงธรรม รักการแสดงธรรมเป็นชีวิตจิตใจแค่ไหนก็แสดงไม่ได้ เพราะขึ้นนั่งแสดงธรรมคนเดียวไม่มีใครฟัง บังเอิญใครเดินผ่านมาเห็นเข้าคงไม่คิดอะไรไปเป็นอย่างอื่น นอกจากลงความเห็น ว่า พระสงฆ์รูปนี้ เห็นท่าจะบ้าเสียแล้ว

ส่วนพุทธศาสนิกชนชาววัดพุทธธรรมอีกจำนวนหลายสิบคนหรือบางอาทิตย์เป็นร้อยคนก็ให้ความสนใจมาฟังธรรมกันอย่างต่อเนื่อง จะขาดบ้างก็เมื่อคราวมีความจำเป็นจริงๆ ในฐานะที่อาตมาเป็นพระธรรมสังฆจรรยากริกไปพบกับญาติโยมทั่วถิ่นดินแดนโดยมิได้มีความรู้จักมักคุ้นกันแต่อย่างใด มีผู้สนใจมาฟังธรรมด้วยเป็นจำนวนร้อยหรือห้าหกสิบคนขึ้นไปในบางอาทิตย์ก็นับได้ว่า ท่านสาธุชนชาววัดพุทธธรรมมีความสนใจในธรรมะอย่างสูงและมีเมตตากรุณาแก่อาตมาเป็นพิเศษระดับที่จะต้องบันทึกเอาไว้ด้วยความประทับใจ เพราะเมื่ออาตมาเดินทางไปถึงวัดพุทธธรรมได้เพียงสองอาทิตย์ญาติโยมผู้มีใจงามทั้งหลายได้มาแจ้งให้ทราบว่ามีใบปลิวจากผู้ที่ไม่ประสงค์จะออกนามและไม่ประสงค์จะปรากฏตัวได้ลับหูลับตาบอกประชาชนทั่วไปที่หลังไหลไปฟังธรรมได้ทราบว่าอาตมาเป็นพระจรจัด ไม่มีที่พักเป็นหลักแหล่ง จะต้องแจ้งให้มหาเถรสมาคมบังคับให้สละสมณเพศกันทีเดียว เพราะบุคคลลับผู้ลับตาเขียนใบปลิวนั้นคงจะมีใครไปให้ข้อมูลแบบฉาบฉวยว่าพระรูปนี้เป็นเจ้าอาวาสวัดลอยฟ้าตามชื่อที่อาตมาใช้เพื่อการเผยแผ่ธรรมะแก่พุทธศาสนิกชนทั่วโลกผ่าน Facebook และ website skytemple.org เลยตีความเอาว่าเมื่อเป็นเจ้าอาวาสวัดลอยฟ้าแสดงว่าต้องไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง ล่องลอยเรื่อยไป

ความจริงอาตมาเองก็รักชีวิตการสังฆจรไปตามสถานที่ต่างๆ อย่างอิสระดั่งนกขมิ้นเหลืองอ่อนอยู่แล้ว ตามพระพุทธรูปคำรัสที่พระพุทธรูปเจ้าตรีสุว่า คู่ก่อนภิกษุทั้งหลาย เธอทั้งหลายจงจาริกไปเพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขแก่มหาชนเป็นอันมาก การจาริกหรือสังฆจรไปตามสถานที่ต่างๆ เพื่อการแสดงธรรมเป็นการเดินตามพุทธวิถีและปฏิบัติตามพระปฐมบรมพุทธโอการโดยตรง หากใครจะเรียกอาตมาว่า เป็นพระธรรมสังฆจรรยากริกผู้ไม่มีเหย้าเรือน อาตมาก็ภูมิใจ เพราะนั่นคือชีวิตที่ปรารถนาจะเดินตามรอยบาทของพระบรมศาสดาและพระอรหันต์ทั้งหลายที่

จาริกไปอย่างอิสระ ไม่มีสิ่งใดตราตรึงผูกมัด พบผู้สนใจธรรมะก็ตั้งใจมอบธรรมะให้ระยะหนึ่ง ตามสมควรแล้วก็เดินทางต่อไป การจาริกของอาตมายึดพระพุทธรูปเป็นใหญ่ที่ว่า เพื่อประโยชน์และความสุขของมหาชน จะไม่จาริกไปไหนเพื่อการเบียดเบียนหรือสร้างความทุกข์แก่ประชาชนด้วยประการใดๆทั้งสิ้น ญาติโยมที่มาแจ้งให้ทราบบอกว่าเป็นห่วงว่าอาจจะมีใครไปฟ้องร้องมหาเถรสมาคมแล้วจะได้รับโทษถึงต้องลาสิกขาเลย

อาตมาได้ตอบญาติโยมผู้มีความปรารถนาดีเหล่านั้นว่า พระผู้ใหญ่ในมหาเถรสมาคมทั้งหลายล้วนเป็นผู้ทรงศีลทรงธรรมชั้นยอดของประเทศไทย หากท่านเหล่านี้ต้องการจะเรียกอาตมาไปพบเพื่อสอบสวนก็นับว่าเป็นผลบุญส่วนตัวแล้วที่จะได้กราบพระผู้ใหญเหล่านั้นและรายงานการปฏิบัติศาสนกิจตามพระพุทธรูปอวาทให้ท่านได้ทราบ เพราะตามปกติ ยินดีที่จะตอบปัญหาที่ท่านถามมาทุกปัญหา คิดว่าถ้าท่านสอบสวนแล้วก็คงจะอนุโมทนา ขอให้ญาติโยมที่นำข่าวลือกลับมาบอกจงตั้งใจศึกษาปฏิบัติกันให้เต็มที่แล้วธรรมะก็จะคุ้มครองทั้งผู้แสดงธรรมและผู้ฟังธรรมให้พ้นจากความทุกข์ความกังวลทั้งปวง

เนื่องจากใบปลิวดังกล่าวที่ส่งแฟ็กไปตามที่ต่างๆ ก็เดินทางไปไกล จึงมีคนนำไปถวายพระผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกาและสอบถามความเห็นว่าเป็นอย่างไร พระสงฆ์เหล่านั้นได้โทรฯมาหาอาตมาถามข่าวคราวว่า ความจริงเป็นอย่างไร ก็ตอบท่านไปว่า ผมก็ยังเป็นสมาชิกรูปหนึ่งในสมัชชาสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทยในสหรัฐอเมริกาและเป็นพระสงฆ์รูปหนึ่งในประเทศไทยที่ยังอยู่ภายใต้การดูแลของมหาเถรสมาคม และที่สำคัญคือยังมั่นคงอยู่ในธรรมวินัยของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าและข้อที่ผมยังคงดำรงสมณเพศอย่างยาวนานถึงทุกวันนี้เพราะมีเจตนาว่าจะมอบกายถวายชีวิตแก่พระพุทธศาสนา ช่วยประกาศธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแก่มหาชนให้มีความสุข มีรอยยิ้ม การเดินทางไปตามสถานที่ต่างๆ ของผม ผมไม่เคยหวังว่าจะได้ลาภยศหรือสรรเสริญแต่ประการใด แต่ผมเดินไปเพื่อให้ประชาชนที่ได้พูดคุยกับผมได้มีความสุข และมีรอยยิ้มจากการฟังธรรมแก่นี้ก็เป็นของขวัญอันล้ำค่าของผมแล้วครับ พระสงฆ์ที่มีความ

ปรารถนาดีต่อกันก็สาธุด้วยเสียงยาวๆ มาทางโทรศัพท์แล้วบอกว่าหายห่วงหมดกังวล

แม้ก่อนจะเดินทางไปช่วยงานศาสนกิจที่วัดพุทธธรรมจะทราบมาบ้างว่า สมาชิกวัดขัดแย้งกัน อยู่เป็นเวลาหลายปีติดต่อกันมาแล้ว แต่เมื่อเข้าไปพักอยู่และทำงานร่วมกันก็พบว่าความขัดแย้งในอดีตถึงกับขึ้นโรงขึ้นศาลนั้นมีอยู่จริง เป็นความขัดแย้งส่วนตัวอันเกิดจากการไม่ยอมแก่กันและกัน ต่างฝ่ายต่างคิดว่าตนเองมีดีและนำดีมาแข่งกันจนตกลงกันไม่ได้ต้องไปถามศาล เมื่อเรื่องใดขึ้นศาล แล้วก็เป็นที่รู้กันว่า ไม่ว่าจะศาลประเทศไหนล้วนพิจารณาคดีซ้ำๆ กัน ไม่ว่าจะคดีจะลงเอยให้ฝ่ายใดเป็นฝ่ายกำชัยแต่ทว่าความทั้งสองฝ่ายเป็นผู้ทำรายได้เป็นกอบเป็นกำ ทนายความจะเป็นฝ่ายชนะที่แท้จริง นั่นก็คือว่าเป็นความขัดแย้งที่มีอยู่ทางวัดพุทธธรรมก็มีอาสาสมัครที่เข้ามาช่วยดูแล เรื่องนี้อย่างใกล้ชิดและพยายามอย่างยิ่งที่จะให้เรื่องราวความขัดแย้งยุติโดยเร็ว พุทธศาสนิกชน ส่วนใหญ่ของวัดพุทธธรรมที่เข้าใจสาเหตุของปัญหาว่า มาจากความรู้สึกสำคัญมันหมายความว่า ตัวกู ของ กู วัดกู แล้วไม่ยอมปล่อยวาง ก็พยายามไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งและได้ช่วยกันอุปถัมภ์

บำรุงพระสงฆ์ที่ทำหน้าที่พระธรรมทูตให้สามารถศึกษา ปฏิบัติธรรม และเผยแผ่ธรรมะได้อย่างสะดวกปลอดภัย ชักชวนพุทธศาสนิกชนให้ ร่วมมือ ร่วมแรงและร่วมใจกันสร้างชุมชนที่เหลื่อมอยู่ให้จับกลุ่มกัน

อย่างเหนียวแน่นเพื่อจะได้ใช้สถานที่วัดอันกว้างใหญ่ไพศาลเพื่อพัฒนากาย จิตและวิญญานให้เข้าถึง สันติสุขกันต่อไป ชาววัดพุทธธรรมที่เหลื่อมอยู่วันนี้จึงไม่มีการแบ่งแยกเป็นฝักฝ่ายแต่อย่างใด คงเหลือแต่พี่น้องพุทธศาสนิกชนที่รักและเข้าใจพร้อมเปิดใจยินดีต้อนรับมิตรสหายผู้ใฝ่สงบเดินเข้ามา ความสงบภายใต้ร่มพุทธธรรม

ชาววัดพุทธธรรมเหล่านี้คือพุทธศาสนิกชนที่มีความรักวัดอย่างถูกต้องทางคือไม่เป็นผู้สร้าง ปัญหา หากพบช่องทางใดที่จะช่วยแก้ปัญหาได้ก็ไม่รอช้ารีบช่วยกันทันที แม้ว่าช่องทางนั้น จะต้องผ่านการเสียดสละเพียงใดก็ตาม บางทีการแก้ปัญหาต้องการเสียดสละความรู้สึกว่าเป็นตัวตน เป็นเจ้าข้าวเจ้าของมากกว่า การเสียดสละทรัพย์สินด้วยซ้ำไป อาตมาได้ร่วมสุขร่วมทุกข์ ผ่านร้อน

ผ่านฝน ผ่านหนาวกับพี่น้องชาววัดพุทธธรรมผู้มีใจงามทั้งหลายเป็นเวลานานนับได้สี่เดือนกับสี่วัน
 จำเป็นจะต้องจากลาพี่น้องชาววัดพุทธธรรมไปธรรมสังฆจรที่เมืองไทยและมลรัฐอื่นๆ ต่อไป เสียง
 เปรียกของพี่น้องชาววัดพุทธธรรมที่ว่า รีบมาไวๆ ยังดังกึกก้องอยู่ไม่รู้วาย แต่การจะตกลงปลงใจ
 ตอบไปว่า จะกลับมาเยือนเมื่อไร คงตอบได้ยากสำหรับพระธรรมสังฆจรที่เร่ร่อนไปตามกระแสแห่ง
 อนิจจัง ทุกขังและอนัตตา ที่หลวงพ่พุทธทาสท่านแปลว่าไหลเรื่อย แต่คงตอบได้กว้างๆ ว่า มี
 เวลาจะมาเยี่ยมเยือน พบกันเมื่อไรก็เมื่อนั้น แม่น้ำเท่านั้นที่ไหลไปแล้วไม่ไหลกลับ แต่อาตมามีใช้
 สายน้ำ เมื่อจากญาติโยมมาแล้วจะหวนกลับไปเยี่ยมเยือนคงไม่ฝืนกฎธรรมชาติแต่อย่างใด ดังคำยอด
 ฮิตติดหูในหนังสือบอຍที่ว่า I shall come back นั้นปะไร

2 มิถุนายน 2554

วัดพุทธปัญญา

16.04 น.

ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดลอยฟ้า (Sky temple no boundary)

www.skytemple.org